

Αριθμός απόφασης: ΑΔ 736/2025

Αριθμός εισαγωγής: ΑΚ 1430/2021

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 10ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

ΑΚΥΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Νοεμβρίου 2024 με δικαστές τις Ασημούλα - Νικολία Βέρρα, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Θεοδώρα Γαβρά και Ολυμπία Τσίμπου, Πρωτοδίκες Δ.Δ. και γραμματέα τη Χριστίνα Θεοδοσιάδου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την αίτηση ακύρωσης με ημερομηνία κατάθεσης 09.09.2021

του (επ.) (ον.) του προσωρινώς διαμένοντος στην Κω (οδός Θεμιστοκέλους αρ. 28) κατά τα αναγραφόμενα στο δικόγραφο, ο οποίος δεν παρέστη, αλλά νομιμοποίησε την άσκηση της κρινόμενης αίτησης ακύρωσης με συμβολαιογραφικό έγγραφο (ΝΕ4351/12.09.2022)

κατά του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, ο οποίος δεν παρέστη.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της έκθεσης της εισηγήτριας της υπόθεσης Ολυμπία Τσίμπου Πρωτοδίκη Δ.Δ..

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα,

Σκέφτηκε σύμφωνα με τον νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου κατόπιν της ΠΡΔ 252/07.10.2021 της Προέδρου Πρωτοδικών του παρόντος Δικαστηρίου.
2. Επειδή, ο αιτών, πολίτης Συρίας ζητεί καθ' ερμηνεία του δικογράφου την ακύρωση της αριθ. πρωτ. /03.06.2021 απόφασης β' βαθμού της 8ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών με την οποία απορρίφθηκε η από 12.04.2021 ενδικοφανής προσφυγή του κατά της αριθ. πρωτ. /26.03.2021 απόφασης α' βαθμού του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Κω. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η από 26.02.2021 μεταγενέστερη αίτηση του αιτούντος απορρίφθηκε ως προς την υπαγωγή του στο καθεστώς του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης και έγινε δεκτή ως προς την αναγνώρισή του ως ως δικαιούχου του καθεστώτος επικουρικής προστασίας.
3. Επειδή, νομίμως χώρησε η συζήτηση της υπόθεσης παρά την απουσία του διαδίκου Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, δεδομένου ότι αντίγραφο της από

08.09.2023 πράξης της Προέδρου του 10ου Τμήματος του Δικαστηρίου περί ορισμού δικασίμου και εισηγητή κοινοποιήθηκαν νομοτύπως και εμπροθέσμως στον καθ' ου (σχετ. το από 19.09.2023 αποδεικτικό επίδοσης του Αρχιφύλακα Ιωάννη Κοκτσίδη).

4. Επειδή, η από 28.7.1951 Διεθνής Σύμβαση της Γενεύης περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων (στο εξής «Σύμβαση της Γενεύης»), η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (Α' 201), ορίζει στο άρθρο 1, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Α. Εν τη εννοία της παρούσης συμβάσεως ο όρος "πρόσφυζ" εφαρμόζεται επί: 1. ... 2. παντός προσώπου όπερ συνεπεία γεγονότων επελθόντων προ της 1ης Ιανουαρίου 1951 και δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως [ως "κοινωνικής τάξεως" νοουμένης της "συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα", βλ. ΣτΕ 2666/2006] ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης, ή εάν μη έχον υπηκοότητά τινα και ευρισκόμενον συνεπεία τοιούτων γεγονότων εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους αυτού διαμονής, δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να επιστρέψη εις ταύτην.". Εξάλλου, θεμελιώδη κανόνα της προστασίας των προσφύγων κατά την Σύμβαση της Γενεύης αποτελεί η αρχή της μη επαναπροώθησης, η οποία θεσπίζεται με το άρθρο 33 αυτής («Απαγόρευσις απελάσεως ή επαναπροωθήσεως»), που ορίζει τα ακόλουθα «1. Ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνη ή θα επαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως [ήτοι συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα] ή πολιτικών πεποιθήσεων. 2. Το εκ της παρούσης διατάξεως απορρέον ευεργέτημα δεν δύναται πάντως να επικαλήται πρόσφυζ όστις, διά σοβαράς αιτίας, θεωρείται επικίνδυνος εις την ασφάλειαν της χώρας ένθα ευρίσκεται ή όστις, έχων τελεσιδίκως καταδικασθή δι' ιδιαιτέρως σοβαρόν αδίκημα, αποτελεί κίνδυνον διά την Χώραν» (βλ. ΣτΕ Ολ 177/2023).

5. Επειδή, με το Τρίτο Μέρος του Ν.4636/2019 με το οποίο προσαρμόστηκε εκ νέου η ελληνική νομοθεσία στις διατάξεις της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 "σχετικά με τις κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (Αναδιτύπωση)", όπως αυτό ίσχυε επίσης, κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης οριζόταν ότι: στο άρθρο 74 (Προϋποθέσεις για την εξέταση της αίτησης) 1. Οι αιτήσεις δεν απορρίπτονται, αποκλειστικά και μόνο για τον λόγο ότι δεν υποβλήθηκαν το ταχύτερο δυνατόν. 2. Όλες οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας εξετάζονται αρχικά ως προς την υπαγωγή στο καθεστώς του πρόσφυγα και, εφόσον δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, εξετάζονται ως προς την υπαγωγή σε καθεστώς επικουρικής προστασίας. 3. Οι αποφάσεις επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, λαμβάνονται σε ατομική βάση, μετά από εμπεριστατωμένη, αντικειμενική και αμερόληπτη εξέταση. Για τον σκοπό αυτό η Κεντρική Υπηρεσία Ασύλου: α. Αναζητεί, συλλέγει, αξιολογεί και τηρεί συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την πολιτική, κοινωνική, οικονομική, καθώς και τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες προέλευσης των αιτούντων (χώρες καταγωγής, χώρες προηγούμενης συνήθους διαμονής, χώρες μέσω των οποίων διήλθαν κ.λπ.). Για τον σκοπό αυτόν λαμβάνει συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο, η Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, άλλες συναρμόδιες Αρχές ή αντίστοιχες αρχές κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλες αρχές ή όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διεθνείς οργανώσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων. Οι

πληροφορίες αυτές κοινοποιούνται στις Αρμόδιες Αρχές Απόφασης. β. Μεριμνά, ώστε το προσωπικό που εξετάζει και αποφασίζει για τις αιτήσεις ή εισηγείται για τη λήψη αποφάσεων, να γνωρίζει την εθνική και διεθνή νομοθεσία και τη νομολογία περί διεθνούς προστασίας. [...] ” στο άρθρο 77 (Προσωπική Συνέντευξη) “1... 2... 3. Κατά τη διεξαγωγή της προσωπικής συνέντευξης η Αποφαινόμενη Αρχή παραχωρεί στον αιτούντα κατάλληλη ευκαιρία για να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την κατά το δυνατόν πλήρη τεκμηρίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Στον αιτούντα δίνεται η ευκαιρία να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με τα στοιχεία που ενδεχομένως λείπουν και/ή σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο των δηλώσεών του. Πριν από την πρώτη συνέντευξη, εφόσον αυτή έχει ορισθεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της αίτησης, χορηγείται στον αιτούντα, εφόσον ανήκει στην κατηγορία των ευάλωτων προσώπων, σύμφωνα με το άρθρο 58 του παρόντος, εύλογος χρόνος προκειμένου να προετοιμασθεί κατάλληλα και να συμβουλευθεί νομικό ή άλλο σύμβουλο για να τον επικουρεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Ο εύλογος χρόνος καθορίζεται από την αρμόδια Αρχή Παραλαβής και δεν δύναται να υπερβεί τις τρεις (3) ημέρες. Εφόσον η συνέντευξη έχει προσδιοριστεί σε χρόνο αργότερο των δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας, δεν χορηγείται εύλογος χρόνος προετοιμασίας. Σε περίπτωση αναβολής της συνέντευξης δεν χορηγείται εκ νέου χρόνος προετοιμασίας.” και στο άρθρο 97 (Συζήτηση Προσφυγής) 3. Η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών καλεί υποχρεωτικά τον προσφεύγοντα σε προφορική ακρόαση όταν: α. με την προσφυγή προσβάλλεται απόφαση ανάκλησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, β. ανακύπτουν ζητήματα ή αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της συνέντευξης, που πραγματοποιήθηκε κατά τον πρώτο βαθμό εξέτασης, γ. ο προσφεύγων επικαλείται σοβαρά νέα στοιχεία, που αφορούν σε ουσιώδεις οψιγενείς ισχυρισμούς.” (πρβλ. ΔΕΕ απόφαση της 30ης Νοεμβρίου 2023 συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 και C-328/21, σκ. 117).

6. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτει ότι: Ο αιτών, πολίτης Συρίας κουρδικής καταγωγής, κατέθεσε την από .2020 αρχική αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας ενώπιον του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Κω και στις .2020 παρέστη σε προγραμματισμένη συνέντευξη για την εξέταση του αιτήματος διεθνούς προστασίας στην γλώσσα κιρμαντζί. Ακολούθως, εκδόθηκε η υπ’ αριθ. /30.09.2020 απόφαση του Α.Κ.Α. Κω με την οποία η αίτηση ασύλου του κρίθηκε απαράδεκτη, με την αιτιολογία ότι η Τουρκία συνιστά ασφαλή τρίτη χώρα για αυτόν και διατάχθηκε η επανεισδοχή του σε αυτήν, η οποία επικυρώθηκε με την αριθ. /15.01.2021 απόφαση β’ βαθμού της 17ης Επιτροπής Προσφυγών, κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής από τον αιτούντα. Στη συνέχεια, ο αιτών υπέβαλε την από .2021 μεταγενέστερη (επίδικη) αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας στο Α.Κ.Α. Κω και η εξέταση αυτής υπήχθη στην διαδικασία του άρθρου 90 παρ. 3 του Ν.4636/2019. Έπειτα, ο αιτών παρέστη αυτοπροσώπως στις 2021 σε προσωπική συνέντευξη, αντικείμενο της οποίας ήταν μόνο η διερεύνηση εάν η Τουρκία είναι ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα καθώς και εάν έχει επαρκή σύνδεσμο με τη χώρα αυτή. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της από .2021 διενεργηθείσας προσωπικής συνέντευξης ο αιτών επιβεβαίωσε τα προσωπικά στοιχεία που είχε δηλώσει κατά την καταγραφή του αιτήματός του δηλώνοντας ότι είναι πολίτης Συρίας, άγαμος, άτεκνος, κουρδικής καταγωγής, μουσουλμάνος σουνίτης, γεννηθείς στο Αλεppo, όπου διέμενε μέχρι το έτος 2014, όποτε εξαιτίας της εισβολής τρομοκρατικών οργανώσεων καθώς επίσης και εκ του γεγονότος ότι κλήθηκε στον στρατό, κάτι που ο ίδιος δεν ήθελε, διότι ήταν κατά του βίαιου καθεστώτος του Assad, μετακόμισε στο Afrin, από όπου κατάγεται. Επίσης,

δήλωσε ότι ο Ερντογάν ξεκίνησε πόλεμο στο Afrin και βομβάρδιζε αμάχους και τόσο ο ίδιος όσο και ο αδελφός του τραυματίστηκαν. Ως προς την πατρική του οικογένεια δήλωσε ότι αποτελείται από τη μητέρα, τους τέσσερις αδερφούς και τις δύο αδερφές του, εκ των οποίων οι δύο αδερφοί και η μία αδερφή του βρίσκονται στο Afrin, ένας αδερφός του βρίσκεται στη Γερμανία, ο άλλος στον Καναδά και μία αδερφή του στο Λίβανο. Αναφορικά με το εκπαιδευτικό του επίπεδο δήλωσε ότι έχει λάβει δωδεκαετή σχολική εκπαίδευση, ενώ για το επαγγελματικό του επίπεδο δήλωσε ότι εργαζόταν σε εστιατόριο. Στη συνέχεια, ο αιτών ερωτηθείς για το πού πήγε αφότου εγκατέλειψε τη Συρία, δήλωσε ότι αφού εγκατέλειψε τη Συρία στις 10.06.2020 πέρασε στην Τουρκία στην πόλη Kilis από εκεί στην Κωνσταντινούπολη και από Κωνσταντινούπολη στην Μαρμαρίδα της Τουρκίας και μετά εισήλθε στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στη Ρόδο. Ακολούθως, επισημάνθηκε στον αιτούντα ότι στο πλαίσιο της προσωπικής συνέντευξης θα δεχτεί ερωτήσεις αναφορικά με τους λόγους που έφυγε από την Τουρκία και δεν επιθυμούσε να επιστρέψει σε αυτήν και όχι για τους λόγους που εγκατέλειψε την Συρία (σ. 5 του πρακτικού της από 23.03.2021 προσωπικής συνέντευξης). Ερωτηθείς λοιπόν ο αιτών για τους λόγους που δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία, δήλωσε ότι στην Μαρμαρίδα της Τουρκίας, τον σταμάτησαν Τούρκοι στρατιώτες, ένας εκ των οποίων όταν είδε ότι ο αιτών είναι Κούρδος από την συριακή ταυτότητά του, όπου αναγράφεται ότι κατάγεται από την περιοχή Afrin και ο αιτών τους είπε ότι αναγκάστηκε να φύγει από αυτή την περιοχή της καταγωγής του λόγω της εισβολής των Τούρκων, τον χτυπούσε επί δέκα λεπτά, διότι οι Τούρκοι μισούν τους Κούρδους. Έπειτα, τον συνέλαβαν και τον μετέφεραν σε ένα αστυνομικό τμήμα, όπου τέθηκε υπό κράτηση για δύο ημέρες, κατόπιν τον άφησαν ελεύθερο, έχοντας βγάλει φωτοτυπία των εγγράφων του και του είπαν ότι εάν τον ξανά συλλάβουν θα τον στείλουν πίσω στη Συρία. Η μεταγενέστερη αίτηση του αιτούντος απορρίφθηκε με την αριθ. /26.03.2021 απόφαση του Α.Κ.Α. Κω σύμφωνα με το άρθρο 84 του Ν.4636/2019 με την αιτιολογία ότι η Τουρκία μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασφαλής τρίτη χώρα, ενώ, διατάχθηκε και η επανεισδοχή του αιτούντος στην Τουρκία. Περαιτέρω, ο αιτών άσκησε την με αριθ. πρωτ. /12.04.2021 ενδικοφανή προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης απόφασης. Συγκεκριμένα, με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή Προσφυγών έκρινε ότι μη νομίμως απορρίφθηκε η μεταγενέστερη αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας ως απaráδεκτη λόγω ύπαρξης ασφαλούς τρίτης χώρας, διότι, κατά τις διαπιστώσεις της, οι ως άνω προσβαλλόμενοι ισχυρισμοί του αιτούντος αναφορικά με το περιστατικό στην Μαρμαρίδα της Τουρκίας έγιναν δεκτοί και συνεκτιμήθηκε το γεγονός ότι ο αιτών παρέμεινε στην Τουρκία για μικρό χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν εργάστηκε, ούτε ανέπτυξε βιοτικούς δεσμούς και ως εκ τούτου η Επιτροπή οδηγήθηκε στην κρίση ότι δεν πληρούνται εν προκειμένω οι τασσόμενες προϋποθέσεις στο άρθρο 86 του Ν.4636/2019 προκειμένου η Τουρκία να θεωρηθεί ασφαλής χώρα για τον αιτούντα. Κατόπιν, η Επιτροπή Προσφυγών προχώρησε στην κατ' ουσίαν εξέταση της ως άνω μεταγενέστερης αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας. Αναφορικά με την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας με το σκεπτικό ότι "οι λόγοι για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα του σχετίζονται με τη γενικότερη κατάσταση ασφαλείας που επικρατεί εκεί. Ειδικότερα, ο αιτών παρέθεσε αυθόρμητα τους λόγους αυτούς, παρόλο που δεν ρωτήθηκε γι' αυτό, καθότι η διενεργηθείσα συνέντευξη είχε ως αντικείμενο τη διαπίστωση του εάν η Τουρκία είναι ασφαλής χώρα για τον ίδιο, καθώς και το εάν υπάρχει επαρκής σύνδεσμος του με τη χώρα αυτή. Ο αιτών δήλωσε συγκεκριμένα ότι διέμενε μέχρι το 2014 στο Aleppo, οπότε εξαιτίας της εισβολής τρομοκρατικών οργανώσεων καθώς επίσης και του γεγονότος ότι εκλήθη

να πάει στον στρατό κάτι που ο ίδιος δεν ήθελε διότι ήταν κατά του βίαιου καθεστώτος του Assad μετακόμισε στο Afrin, από όπου, κατάγεται. Ενώ βρισκόταν εκεί, ο Ερντογάν ξεκίνησε πόλεμο και βομβάρδιζε αμάχους. Από τους εν λόγω βομβαρδισμούς τόσο ο αδερφός του όσο και ο ίδιος τραυματίστηκαν.”. Οι ισχυρισμοί αυτοί τους αιτούντος θεωρήθηκαν από την Επιτροπή ως συνεκτικοί και εσωτερικά αξιόπιστοι, ωστόσο, δεν τους θεώρησε κρίσιμους για την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 (δίωξη λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων) και κατ’ ακολουθίαν απέρριψε με την προσβαλλόμενη απόφαση το αίτημά του να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας. Ακολούθως, αναφορικά με την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, η Επιτροπή Προσφυγών προχώρησε στην εξέταση της ως άνω μεταγενέστερης αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας και την έκανε δεκτή αναγνωρίζοντας τον αιτούντα ως δικαιούχο επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με την περίπτωση γ’ του άρθρου 15 του Ν.4636/2019. Σύμφωνα με την αιτιολογία που διέλαβε η Επιτροπή, “με βάση τις διεθνείς πηγές για την κατάσταση ασφάλειας στην πόλη Afrin, όπου διέμενε ο αιτών πριν την αναχώρησή του από τη χώρα, όσο και στο Aleppo, όπου γεννήθηκε και διέμενε έως το έτος 2014, προκύπτει ότι η κατάσταση είναι ιδιαίτερος τεταμένη και σημειώνονται αυξημένα περιστατικά βίας κατά άμαχου πληθυσμού. Ως εκ τούτου διαπιστώθηκε ότι ο αιτών θα κινδυνεύσει ως άμαχος πολίτης στις ως άνω περιοχές της Συρίας σε περίπτωση που επιστρέψει”. Επίσης, η Επιτροπή εξέτασε την δυνατότητα μετεγκατάστασης του αιτούντος σε άλλες περιοχές της Συρίας και με βάση τις διεθνείς πηγές διαπίστωσε ότι δεν είναι δυνατή η μετεγκατάστασή του σε άλλη περιοχή της Συρίας. Και εξ αυτού του λόγου αναγνωρίστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ο αιτών ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας σύμφωνα με την περίπτωση γ’ του άρθρου 15 του Ν.4636/2019. Συνεπώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση η από 26.02.2021 μεταγενέστερη αίτηση του αιτούντος για παροχή διεθνούς προστασίας έγινε εν μέρει δεκτή κατά το σκέλος της αναγνώρισής του ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας κατά τους ως άνω λόγους.

7. Επειδή, ήδη ο αιτών με την υπό κρίση αίτηση ακύρωσης προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα διότι παραβιάστηκε το δικαίωμα του στην διεξαγωγή προσωπικής συνέντευξης με αντικείμενο τη διερεύνηση των λόγων εγκατάλειψης της χώρας καταγωγής του (Συρία). Ειδικότερα, ο αιτών ισχυρίζεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής Προσφυγών με την οποία δεν αναγνωρίστηκε ως πρόσφυγας σύμφωνα με το άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης, παραβιάστηκε η υποχρέωση των Αποφαινόμενων Αρχών να τον καλέσουν σε προσωπική συνέντευξη κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας εξέτασης του αιτήματός του για παροχή διεθνούς προστασίας, παρέχοντάς του το δικαίωμα να αναπτύξει αποτελεσματικώς και επί της ουσίας τους λόγους που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του και που δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν. Κατά τα ειδικότερα προβαλλόμενα από τον αιτούντα, η διενεργηθείσα στις 23.03.2021 προσωπική συνέντευξή του είχε ως αποκλειστικό αντικείμενο την διερεύνηση του παραδεκτού της μεταγενέστερης αίτησής του για παροχή διεθνούς προστασίας και ειδικότερα στο κατά πόσο η Τουρκία συνιστά ασφαλή τρίτη χώρα για τον ίδιο, χωρίς να του δοθεί η δυνατότητα να εκθέσει το προσωπικό του ιστορικό για την εγκατάλειψη της χώρας καταγωγής του, τους κινδύνους και τις διώξεις που απειλούνται σε εξατομικευμένη βάση σε περίπτωση που επιστρέψει σε αυτήν. Κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος λοιπόν, δεν του δόθηκε η δυνατότητα να παρασταθεί σε προσωπική συνέντευξη προκειμένου να αναπτύξει διεξοδικά τους λόγους για τους οποίους ζητεί να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας τεκμηριώνοντας με πληρότητα την

αίτησή του για παροχή διεθνούς προστασίας. Μάλιστα, ο αιτών προβάλλει ότι παρ' ότι με την αριθ. /12.04.2021 ενδικοφανή προσφυγή του ενώπιον της 8ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, αιτήθηκε να του χορηγηθεί το δικαίωμα προφορικής ακρόασης σύμφωνα με το άρθρο 97 παρ. 3 του Ν.4636/2019 καθώς στην περίπτωση του ανακύπτουν σοβαρές αμφιβολίες για την πληρότητα της ως άνω διενεργηθείσας συνέντευξης, δεν εκλήθη από την ως άνω Επιτροπή σε ακρόαση. Η ως άνω πλημμέλεια στη διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του, κατά τους ισχυρισμούς του είχε ως αποτέλεσμα τη μη αποτελεσματική διερεύνηση και αξιολόγηση της προσφυγικής του ιδιότητας με αποτέλεσμα να μη αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, αλλά του αναγνωρίσθηκε μόνο το καθεστώς επικουρικής προστασίας και ότι συγκεκριμένα θα κινδυνεύσει ως άμαχος σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του.

8. Επειδή, ο ως άνω προβαλλόμενος λόγος του αιτούντος παρίσταται βάσιμος. Τούτο διότι, όπως προκύπτει τόσο από το ίδιο το πρακτικό της από 23.03.2021 προσωπικής του συνέντευξης (σ. 5, 6 και 7 του οικείου πρακτικού), όσο και από τις διαπιστώσεις της προσβαλλόμενης απόφασης (σελ. 15 και 16 της προσβαλλομένης), αντικείμενο της διενεργηθείσας προσωπικής συνέντευξης στις 23.03.2021 ήταν μόνο η διερεύνηση του εάν η Τουρκία είναι ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα καθώς και για τον εάν υπάρχει επαρκής σύνδεσμος με τη χώρα αυτή. Εξάλλου, με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε από την αρμόδια Επιτροπή Προσφυγών (σ. 14 της προσβαλλομένης) ότι μη νομίμως θεωρήθηκε με την αριθ. πρωτ. .2021 απόφαση α' βαθμού του Α.Κ.Α. Κω ότι η Τουρκία είναι ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα και ότι υφίσταται επαρκής σύνδεσμος. Κατόπιν τούτων, και λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων που μνημονεύθηκαν στην μείζονα σκέψη της παρούσας, σύμφωνα με τις οποίες η προσωπική συνέντευξη έχει πρωταρχική σημασία κατά τη διαδικασία εξέτασης του βασίμου της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας, το Δικαστήριο κρίνει ότι μη νομίμως με την προσβαλλόμενη απόφαση και κατά παράβαση του δικαιώματος του αιτούντος στην κατ' ουσίαν και σε εξατομικευμένη βάση εξέταση του αιτήματός του για παροχή διεθνούς προστασίας με την τήρηση του σταδίου της προσωπικής συνέντευξης εξεδόθη η προσβαλλόμενη απόφαση. Ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, ώστε να δοθεί στον αιτούντα η δυνατότητα να εκθέσει αποτελεσματικά και ουσιαστικά τους λόγους που εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του και τους κινδύνους που διατρέχει σε περίπτωση επιστροφής σε αυτή. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω μη τήρησης του δικαιώματος του αιτούντος στην διενέργεια προσωπικής συνέντευξης κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 77 και 97 του Ν.4636/2019, τα οποία εξάλλου παραβιάστηκαν εν προκειμένω, συντρέχουσας συγχρόνως και σχετικής παράβασης νόμου κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς η Επιτροπή Προσφυγών, όφειλε να τον καλέσει σε προσωπική συνέντευξη πριν την κατ' ουσίαν εξέταση της από .2021 αίτησής του για παροχή διεθνούς προστασίας, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων λόγων ακύρωσης.

9. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση ακύρωσης πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για διενέργεια προσωπικής συνέντευξης με αντικείμενο κατά τα ειδικώς οριζόμενα στην όγδοη (8η) σκέψη της παρούσας. Τέλος κατ' εκτίμηση των περιστάσεων της παρούσας υπόθεσης πρέπει να απαλλαγεί ο καθ' ου από τα δικαστικά έξοδα του αιτούντος (άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977, όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο 275 παρ. 7 εδ. α' του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

Ακυρώνει την αριθ. πρωτ. /03.06.2021 απόφαση β' βαθμού της 8ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση προς διενέργεια προσωπικής συνέντευξης, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στη σκέψη όγδοη (8η) της παρούσας.

Απαλλάσσει τον καθ' ου από τα δικαστικά έξοδα του αιτούντος.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα, στις 09.04.2025 και η απόφαση δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 27.06.2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΣΗΜΟΥΛΑ-ΝΙΚΟΛΙΑ ΒΕΡΡΑΧΡΙΣΤΙΝΑ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΣΙΜΠΟΥ